

De eerste putgraving te Miste

Adri Burger¹

Bij het 50-jarig jubileum van de WTKG komen er vanzelf diverse herinneringen boven. Eén daarvan wil ik u niet onthouden.

Zoals velen van u bekend zal zijn werd de eerste put te Miste met Pasen 1968 gegraven. Deze putgraving was alleen toegankelijk voor een kleine groep. Ik hoorde niet bij deze uitverkorenen, ja, ik wist zelfs niets af van deze activiteit. Zelf

was ik met leden van de Geologische Werkgroep Osdorp (in totaal waren we met zeven mensen) het Paasweekeinde in Lintelo bij Aalten. We verbleven in een bungalow, van waaruit we de streek verkenden om in de ruimere omgeving diverse zaken te verzamelen.

Daarbij werden naast de groeve de Vlijt ook Stermerk en Dingden bezocht, naast diverse locaties met mesozoïsche afzettingen.

Leeuwarder
Courant

3-5-1968

...DAG 3 MEI 1968

LEEUEW

„Schelpenkoorts” teisterde amateur-geologen

Bodem in Miste gaf het geheim van de zee prijs



(Van onze correspondent)

De blubber met nog verborgen kostbaarheden werd uitgestort op een zeil. Links de heer H. G. Kolstee (met alpino), rechts de heer G. Griffioen, beiden uit Winterswijk. Draaiend aan de lier rechts op de achtergrond groepsleider M. v. d. Bosch uit Den Haag.

Zondag, eerste paasdag werden we door de verhuurder van de bungalow gevraagd, wat we eigenlijk allemaal uitspookten. Toen we vertelden, dat we fossielen zochten, vertelde hij ons, dat er nog zo'n groep vreemde vogels in de buurt actief was.

Hij haalde een krant tevoorschijn, waarin vermeld werd, dat de WTKG een opgraving had verricht, waaruit zeer veel schelpen, koralen en andere fossielen tevoorschijn waren gekomen. Het artikel was met diverse foto's verlichtigd, die onder andere vondsten lieten zien, maar ook een landschapsfoto, genomen bij de locatie, die in de buurtschap Miste lag.

Toen we dat hadden vernomen, was één ding duidelijk: we wilden dit fenomeen zelf aanschouwen. We be-

sloten op maandag 15 april de locatie te zoeken, wat, gezien het feit dat we topografische kaarten van de omgeving mee hadden, wel niet zo moeilijk zou zijn.

Dat bleek ook inderdaad zo te zijn. Ik moet zeggen, het was voor ons een openbaring om te zien, hoe de graafactie was opgezet. Overal lagen hopen zand, die vol met schelpen zaten. Er was een groep van een man of 10 tot 15 (zo precies is mijn geheugen niet) vol overgave bezig zand door middel van een motorspuit door een zeeftafel te spoelen, terug in een grote kuil. We waren er net, toen er grote opwinding onstond, want er lag weer een grote *Murex* op de zeef. Bakken met schelpen stonden overal, het water liep je daarbij zo ongeveer uit de mond. We hebben het geheel een tijdje met bewondering gadeslagen, maar ik merkte wel, dat men niet zo ingenomen was met deze ongenode pottenkijkers.

Voordat we weer opstapten, hebben we, aan de rand van het terrein, wat in een platgelopen bergje zand zitten grutten, wat ons, achteraf bezien, best nog wel een paar leuke dingen heeft opgeleverd.

Wat ik echter minder fraai vond, dat er later binnen de WTKG verhalen de ronde deden, dat een stel ongenode gasten overal de zandhopen heeft platgelopen, en zo het nodige fraais zou hebben vernietigd.

Na zoveel jaren kan ik met de hand op mijn hart verklaren, dat we dat niet hebben gedaan, dat we opgelet hebben, waar we liepen, en dat we slechts wat hebben opgeraapt, waar het al was platgelopen.

Ik was wel vol bewondering voor de opzet, en de organisatie van zo'n putgraving. Petje af!

Ondertussen zijn we zo gewend geraakt aan een dergelijke opzet, we weten bijna niet anders.

In ieder geval was deze belevenis aanleiding voor een eigen boorcampagne aan de Holdersweg, ten zuiden van Winterswijk, waar we in de jaren tot 1971 in totaal 93 handboringen hebben gezet, om het Mioceen-voorkomen aldaar uit te karteren. De gegevens zijn later naar Maarten van den Bosch gegaan.

¹Adri Burger, Pieter Soutmanlaan 18, 1701 MC Heerhugowaard, tel. 072-571 32 44, e-mail: a.w.burger@12move.nl